

שְׁנַת לְעֵינֵי לְעַפְעַפֵי תְנוּמָה עַד אֲמָצָא מְקוּם לָהּ. וְאִיהוּ הָיָה מְשַׁתְּדֵל בְּאוּרֵיתָא לְחַבְרָא אַמְרָא, דְּאִתְמַר בְּהָ (מְשַׁלֵּי א ח) וְאֵל תַּטֵּשׁ תּוֹרַת אַמְרָא, עִם בְּעֵלָהּ. דְּהָא שְׂכִינְתָא מִסְטָרָא דְחֻסְדָּא אֲתַקְרִיאַת גְּמִילוּת חֻסְדִּים.

אֲתַן שְׁנַת לְעֵינֵי לְעַפְעַפֵי תְנוּמָה עַד אֲמָצָא מְקוּם לָהּ. וְהוּא הָיָה מְשַׁתְּדֵל בְּתוֹרָה לְחַבְרָא אֶת הָאֵם, שְׁנַאֲמַר בְּהָ (מְשַׁלֵּי א) וְאֵל תַּטֵּשׁ תּוֹרַת אַמְרָא, עִם בְּעֵלָהּ. שְׁהָרֵי הַשְׂכִּינָה מְצַד שֶׁל הַחֻסְדָּא נִקְרְאָת גְּמִילוּת חֻסְדִּים.

וּמִסְטָרָא דְגִבּוּרָה אֲתַקְרִיאַת עֲקֵדָה וְקַרְבְּנָא. וּמִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא אֲתַקְרִיאַת תּוֹרָה. וְלִית מָאן דְּיִתְעַר לָהּ בְּאֵלִין מַדּוּת לְגַבֵּי בְּעֵלָהּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נא יח) אֵין מְנַהֵל לָהּ וְגו'. וּבְגִין דָּא קָלָא אָמַר (ישעיה מו) מָה אֶקְרָא כָּל הַבֶּשֶׂר חֲצִיר. דְּלֹא מְשַׁתְּדֵלִין אֲלֵא לְדַבְּחָא בְּשָׂרָא, וְאֵלִין אֲנוּן עַמֵּי הָאָרֶץ וְאֵלִין דְּמְשַׁתְּדֵלִין בְּגִמְלוּת חֻסְדָּא וּבְאוּרֵיתָא, לֹא מְשַׁתְּדֵלִין אֲלֵא לְגִרְמֵיהוּ, וּבְגִינְיָהוּ אֲתַמַּר (שם שם) וְכָל חֻסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה. וְכָל אֵלִין דְּלֹא מְשַׁתְּדֵלִין בֵּיהּ לְשִׁמְהָ, רוּחָא קוּדְשָׁא דְאִיהִי שְׂכִינְתָא לָא שְׂרִיא עָלֶיהוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים עח לט) וַיִּזְכֹּר כִּי בֶּשֶׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב.

וּמְצַד הַגִּבּוּרָה נִקְרְאָת עֲקֵדָה וְקַרְבְּן, וּמְצַד הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי נִקְרְאָת תּוֹרָה, וְאֵין מִי שְׁיַעִיר אוֹתָהּ בְּמַדּוּת הַלְלוּ לְבַעֲלָהּ. זְהוּ שְׂכַתּוּב (ישעיה נא) אֵין מְנַהֵל לָהּ וְגו'. וּמִשּׁוּם זֶה הַקּוּל אוֹמַר (ישעיה מ) מָה אֶקְרָא כָּל הַבֶּשֶׂר חֲצִיר. שְׁלֹא מְשַׁתְּדֵלִים אֲלֵא לְזַבַּח בֶּשֶׂר, וְאֵלוּ הֵם עַמֵּי הָאָרֶץ. וְאֵלוּ שְׂמְשַׁתְּדֵלִים בְּגִמְלוּת חֻסְדָּא וּבְתוֹרָה, לֹא מְשַׁתְּדֵלִים אֲלֵא לְעַצְמָם, וּבְשִׁבְלֵם נֹאמַר וְכָל חֻסְדּוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה. וְכָל אֵלוּ שְׁלֹא מְשַׁתְּדֵלִים בְּהָ לְשִׁמְהָ - רוּחַ הַקּוּדְשׁ, שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה, לֹא שׁוֹרָה עָלֶיהֶם. זְהוּ שְׂכַתּוּב (תהלים עח) וַיִּזְכֹּר כִּי בֶּשֶׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב.

וְאִית דְּלֹא מְשַׁתְּדֵלִין בְּאוּרֵיתָא דְּבַעַל פְּהָ לְשִׁמְהָ, וְאִתְמַר בְּהוּן (שמות א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה, דָּא קוּשְׂיָא, בְּחֹמֶר, דָּא קַל וְחֹמֶר. וּבְלִבְנִים בְּלַבּוֹן הַהֲלָכוֹת. דְּעָלִיהוּ אֲתַמַּר (שם ה יח) וְתִכֵּן לְבַנִּים תִּתְּנוּ. בְּכָל עַבְדָּה בְּשָׂדֶה, דָּא בְּרִייתָא. אֶת כָּל עַבְדָּתֶם, דָּא פְּסָקָא. אֲשֶׁר עַבְדּוּ בְּהֶם בְּפָרֶךְ, פְּרָכָא. כַּד מָטוּ לְעַמְקָא שֶׁל הַלְכָה אֲתַמַּר בְּהוּן לִית הַלְכָה כְּפִלּוּנֵי.

וַיֵּשׁ שְׁלֹא מְשַׁתְּדֵלִים בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פְּהָ לְשִׁמְהָ, וְנֹאמַר בְּהֶם (שמות א) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה - זֹו קָשָׁה. בְּחֹמֶר - זֶה קַל וְחֹמֶר. וּבְלִבְנִים - בְּלַבּוֹן הַהֲלָכוֹת. שְׁעָלִיהֶם נֹאמַר וְתִכֵּן לְבַנִּים תִּתְּנוּ. בְּכָל עַבְדָּה בְּשָׂדֶה - זֹו בְּרִייתָא. אֶת כָּל עַבְדָּתֶם - זֹו פְּסָקָה. אֲשֶׁר עַבְדּוּ בְּהֶם בְּפָרֶךְ - פְּרָכָה. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְעַמְקָה שֶׁל הַלְכָה, נֹאמַר בְּהֶם אֵין הַלְכָה כְּפִלּוּנֵי.

וְאִית אַחֲרֵינִין דְּמְשַׁתְּדֵלִין בְּהָ לְשִׁמְהָ, דְּאֲנוּן מְאָרֵי תְרִיסִין דְּבֵה מְדַרְשָׁא דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (במדבר יט יד) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהֶל. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאָרֵי מְתַנִּיתִין אֵין הַתּוֹרָה מְתַקִּימַת אֲלֵא בְּמֵי שְׂמִמִּית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ.

וַיֵּשׁ אַחֲרֵים שְׂמְשַׁתְּדֵלִים בְּהָ לְשִׁמְהָ, שְׁהֶם בְּעָלֵי הַמַּגְגִּים שֶׁל בֵּית הַמְּדַרְשׁ, שְׁנֹאמַר בְּהֶם (במדבר יט) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהֶל. כְּמוֹ שְׂבִאֲרוּהָ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה, אֵין הַתּוֹרָה מְתַקִּימַת אֲלֵא בְּמֵי שְׂמִמִּית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ.

וְאִין מִיתָה אֶלָּא עֲנִי, שְׁבָאָרוּהּ בּו פֶּת בְּמִלַּח תֹּאכֵל. וְעֲלִיהֶם נֹאמֵר (ישעיה כו) יִחְיוּ מִתִּיד. אֱלוֹ שְׁנֹאמֵר בְּהֶם (במדבר יט) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהֶל. שְׂוֹדָאֵי בְּהֶם מִתְקַיְמַת שְׂכִינָה, וְעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹתָם בּו, כְּמוֹ שְׁבָאָרוּהָ, כָּל הַמְקִיָּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲנִי, סוּפוֹ לְקַיְמָה מֵעֶשֶׂר וְגו'. נִבְלָתִי יְקוּמוּן, אֱלוֹ שְׁנֹאמֵר בְּהֶם (משלי ל) אִם נִבְלָתָ בְּהַתְּנַשָּׂא. וְאָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, כָּל הַמְּנַבֵּל עֲצָמוֹ עַל הַתּוֹרָה, לְסוּף מִתְּנַשָּׂא.

הַקִּיצוֹ וְרַנְּנוֹ שְׂכֵנֵי עֶפְרָיִם, אֱלוֹ שְׁנֹאמֵר בְּהֶם וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. מְשׁוּם הֵיחִיא שְׁנֹאמֵר בְּהָ (קהלת ג) הַכֹּל הִזְיָה מִן הָעֶפְרָיִם, וְאֶפְלוּ גִלְגָּל חֲמָה, שְׂבוּ בְּרַף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֲבֹרָתָם וְהִזְיָה (ושמתי את) וְרַעַף כְּעֶפְרָיִם הָאָרֶץ. וְזוֹ הַשְּׂכִינָה, שְׂבִיבִילָה נֹאמֵר בְּאֱלוֹ שְׂמִשְׁתַּדְּלִים בְּהָ לְשִׁמָּה, (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָיִם קִיצוּ אֶלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם. (ואלו שלא משתדלים בְּהָ לְשִׁמָּה, יִהְיוּ לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם).

כִּי טַל אֲרוֹת טַלְףָּ (ישעיה כו), וְזֶה יוֹדֵד ה"א וְא"ו. זֶהוּ חֲשַׁבּוֹן ט"ל תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שֶׁהוּא ה"א, שֶׁשֶּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה הֵיא בְּחֻשְׁבּוֹן ה"א, וּבְשִׁבְיִלָה בְּאֵרוֹ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, כָּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה, טַל תּוֹרָה מְחִיָּהוּ. וְזֶהוּ שְׂמִתְפַּלְלִים בּו מוֹרִיד הַט"ל. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמֵר (חושע יא) לֹא אָבּוּא בְּעִיר.

מְשַׁר לְבַת מְלָךְ דְּאִזְלָה לְמַדְיַת הַיָּם, וְלִזְמַן שְׂבָא אֲלֵיהָ, נִשְׁבַּע לָהּ שְׂלֵא נִכְנַס בִּישׁוּב. וְזֶהוּ לֹא אָבּוּא בְּעִיר. וְאִם אֵינְךָ מֵאֲמִינָה לִי, הָרִי לְךָ סִימָן שְׂרָאשִׁי נִמְלָא ט"ל, שְׁזֶהוּ הַטַּל לְהַחְיֹת בּו מֵתִים. (ישעיה כו) וְאָרֶץ רְפָאִים תְּפִיל, פְּרֻשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, מִי הַרְפָּאִים? אֱלוֹ שְׁנֹאמֵר בְּהֶם

וְלִית מִיתָה אֶלָּא עֲנִי. דְּאֻקְמוּהָ בֵּיהּ, פֶּת בְּמִלַּח תֹּאכֵל. וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמֵר (ישעיה כו יט) יִחְיוּ מִתִּיד. אֱלוֹ שְׁנֹאמֵר בְּהוֹן (במדבר יט יד) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהֶל. דְּוֹדָאֵי בְּהוֹן אֲתַקְיַמַת שְׂכִינָתָא. וְעֲתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַחֲיָא לֹוֹן בֵּיהּ. כְּמָה דְּאֻקְמוּהָ כָּל הַמְקִיָּם אֶת הַתּוֹרָה מֵעֲנִי סוּפוֹ לְקַיְמָה וְכו'. נִבְלָתִי יְקוּמוּן, אֱלוֹ שְׁנֹאמֵר בְּהוֹן (משלי ל לב) אִם נִבְלָתָ בְּהַתְּנַשָּׂא. וְאָמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין כָּל הַמְּנַבֵּל עֲצָמוֹ עַל הַתּוֹרָה, לְסוּף מִתְּנַשָּׂא.

הַקִּיצוֹ וְרַנְּנוֹ שְׂכֵנֵי עֶפְרָיִם. אֱלוֹ שְׁנֹאמֵר בְּהוֹן וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. בְּגִין הֵיחִיא דְּאֲתָמֵר בְּהָ (קהלת ג כ) הַכֹּל הִזְיָה מִן הָעֶפְרָיִם, וְאֶפְלוּ גִלְגָּל חֲמָה, דְּבֵיהּ בְּרִיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם (בראשית יג טז) וְהִזְיָה (ושמתי את) וְרַעַף כְּעֶפְרָיִם הָאָרֶץ. וְדָא שְׂכִינָתָא, דְּבִגְיָנָה אֲתָמֵר בְּאֱלוֹ שְׂמִשְׁתַּדְּלִין בֵּיהּ לְשִׁמָּה, (דניאל יב ב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפְרָיִם קִיצוּ אֶלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם. (ואלו שלא משתדלים בְּהָ לְשִׁמָּה, יִהְיוּ לְחַרְפוֹת לְדָרְאוֹן עוֹלָם).

כִּי טַל אֲרוֹת טַלְףָּ (ישעיה כו יט), וְדָא יוֹדֵד ה"א וְא"ו. הֵיא אִיהוּ חֲשַׁבּוֹן ט"ל אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פֶּה. דְּאִיהוּ ה"א שִׁית סְדְרֵי מִשְׁנָה אִיהוּ בְּחֻשְׁבּוֹן ה"א. וּבְגִינָה אֻקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, כָּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה. טַל תּוֹרָה מְחִיָּהוּ. וְהֵיא אִיהוּ דְּמַצִּילָן בֵּיהּ מוֹרִיד הַט"ל. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמֵר (חושע יא ט) לֹא אָבּוּא בְּעִיר.

מְשַׁר לְבַת מְלָךְ דְּאִזְלָה לְמַדְיַת הַיָּם, וְלִזְמַן דְּאֲתָא לְגַבְּהָ, אֻמִּי לָהּ דְּלֹא עָאֵל בִּישׁוּבָא. וְהֵיא אִיהוּ לֹא אָבּוּא בְּעִיר. וְאִם לִית אֶת מְהִימָנָת לִי, הָרִי לְךָ סִימָנָא (שה"ש ה ב) שְׂרָאשִׁי נִמְלָא ט"ל. דְּהֵיא אִיהוּ טַל לְהַחְיֹת בּו מֵתִים. (ישעיה כו) וְאָרֶץ רְפָאִים תְּפִיל, אֻקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, מְאֵן רְפָאִים, אֱלוֹ שְׁנֹאמֵר בְּהֶם

בהון בקרא אַחרא, (ישעיה כו יד) רפאים בל יקמו. ואלין אנון דמתרפין מפתגמי אורייתא לעבודה זרה, דיהבי לעובדי פוכבים ומזלות ממונא דילהון, לאתגברא בהון וארפון ידיהון (דף קיז ע"ב) מאלין דעסקין באורייתא לשמה למעבד טיבו עמהון. אלין לא יקומו ונאפילת לון ארעא, כאתתא עברא דמפלת נפלים, ודא איהו וארץ רפאים תפיל. דנפל לאו איהו בר קימא. והאי הוא דלא פלו לו חדשיו, דאנון תשעה ירחין דעברא מאן עברא.

ארא דא אורייתא. ואיהי שכנתא, ההוא ילד דאתיליד מנה באורייתא, בירחא קדמאה מאלין דאתמר בהון אין בן דוד בא עד דתתפשט מלכות הרשעה תשעה חדשים על ישראל. בירחא קדמאה איהו משיח אי"ן. ובירחא תנינא עביד ליה יש מאין, בספירה תנינא דאתמר בה (איוב כח יב) והחכמה מאין תמצא. בירחא תליתאה מוסיף ביה בינה. והאי איהו (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה. ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין איזהו חכם המבין דבר מתוך דבר. דקדם דאתא לעלמא אולפין ליה חכמתא ובינה. בירחא רביעאה גמיל עמיה חסד, דעאיל ליה פרנסה מטבורא דאימיה. בירחא חמישאה יהיב ביה תקפא דגבורה לאתגברא על יצר הרע דהוא מסטרא דסמאל, דלא שליט (שלוט) עלה בבטן אמיה למעבד ליה נפל לקטלא משיחא.

בירחא שביעאה יהיב ביה דעתא וכח ושפירו דאנפוי. בירחא שביעאה ותמינאה יהיב ביה רוחא דקודשא מסטרא דנצח והוד, דאנון תרי נביאי קשוט. ובגין דא נתנבא רוחא דקדשא עליה (ירמיה א ה) בטרם אצרך בבטן ידעתיה ובטרם תצא מרחם וגו'. מסטרא

בפסוק אחר רפאים בל יקמו. ואלין הם שמתרפים מדברי תורה לעבודה זרה, שנותנים לעובדי כוכבים ומזלות את ממונם להתגבר בהם, ומרפים ידיהם מאלו שעוסקים בתורה לשמה לעשות חסד עמהם. אלו לא יקומו, והארץ מפילה אותם, כאשה מעברת שמפילה נפלים, וזהו וארץ רפאים תפיל. שהנפל אינו בר קימא, וזהו שלא פלו לו חדשיו, שהם תשעה ירחי המעברת. מי המעברת?

ארא זו תורה, והיא השכינה, אותו הילד שנולד ממנה בתורה, בחדש הראשון מאלו שנאמר בהם אין בן דוד בא עד שתתפשט מלכות הרשעה תשעה חדשים על ישראל. בחדש הראשון הוא משיח אי"ן. ובחדש השני עושה אותו יש מאין, בספירה השנייה שנאמר בה והחכמה מאין תמצא. בחדש השלישי מוסיף בו בינה, וזה ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה. ומשום זה פרשוה בעלי המשנה, איזהו חכם? המבין דבר מתוך דבר. שקדם שבא לעולם מלמדים אותו חכמה ובינה. בחדש הרביעי גומל עמו חסד, שמכניס לו פרנסה מטבור אמו. בחדש החמישי נותן בו תקף של גבורה להתגבר על יצר הרע מצד של סמאל שלא שליט עליו בבטן אמו לעשות אותו נפל להרג המשיח.

בחדש השביעי נותן בו דעת וכח ויפי של פנים. בחדש השביעי והשמיני נותן בו רוח הקדש מצד של נצח והוד, שהם שני נביאי אמת. ומשום זה נתנבא רוח הקדש עליו, (ירמיה א) בטרם אצרך בבטן ידעתיה ובטרם תצא מרחם וגו'. מצד הצדיק נותן לו אות

ומופת בחדש התשיעי שנולד מהול, ואותו התינוק הוא העשירי מצד המלכות, הוא הטפה העשירית, ומשום זה זכה לתשע הדרגות הללו.

קמו בעלי המשנה ואמרו, רועה הנאמן, טלו האבן שלך אליך, שאתה הוא שנאמר עליך (שמות ה) ותרא אתו כי טוב הוא. ופרשוה בעלי המשנה, מה זה כי טוב? שנולד מהול. ואתה הוא כלול בתשעה החדשים הללו, ומצד העבור שלך, המלכות הקדושה נאמר בה (דברים לג) ויהי בישרון מלך. וזו האבן, טפה קדושה כלולה מעשרה. אתה הוא הנרע שנמשכת ממנה, וכך תלויה הגאולה, ועליך עתיד להבנות בנין ועליך תקום. טל אותה אליך. אמר להם, אינכם יכולים להנצל. אם נצלתם מאבן אחת, אני אזרק לכם שש, שנאמר בהם ברא"ש ש"ת. נטל המקלע כמו מקדם.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא. שלש אבנים עליונות הן סגולתא. שלש טפות עליונות שנאמר בהן (איוב לג) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. ושלש טפות תחתונות כנגדם סגול, עליהן נאמר (מייכה ו) שמעו הרים את ריב ה'. מי ההרים? אלא הנה שלש אבנים עליונות אצלכם, שהן סגולתא. ולמי מפם? לרבי ור' רבא של הישיבה העליונה, שכנגדכם היו כל רב מבבל, ורבי מארץ ישראל, ורבא משאר הארצות.

שמעו שלאותיות ריב וקטטה ומחלקת בהלכה למעלה, ורבי ור' רבא מחלקת וריב וקטטה בהלכה שלהם למטה. ואין בכם שיהיה ריב וקטטה ומחלקת בשביל השכינה לקדוש ברוך הוא לדחק אותו בכמה קשיות עד שיוציא אותו מן הגלות.

דצדיק יהיב ליה אות ומופת. בירחא תשיעאה דנולד מהול, והוא ינוקא איהו עשיראה מסטרא דמלכות, איהו טפה עשיראה. ובגין דא זכה לתשעה דרגין אלין. קמו מארי מתניתין ואמרו, רעיא מהימנא טול אבנא דילך לגבך, דאנתה הוא דאתמר עליך (שמות ב) ותרא אתו כי טוב הוא. ואוקמוה מארי מתניתין מאי כי טוב, דאתיליד מהול. ואתה הוא כליל מתשעה ירחין אלין, ומסטרא דעבורא דילך, מלכות קדישא אתמר בך (דברים לג ה) ויהי בישרון מלך. והאי אבנא טפה קדישא כלילא מעשרה. אנתה הוא זרע דאתמשכא מנה. ובך תליא פרקנה, ועליך עתיד לאתבנאה בנינא ועליך תקום, טל לה לגבך. אמר לון לית אתון זכלין לאשתזבא. אי אשתזבתון מאבנא חדא. אנא זריק לכון שית, דאתמר בהון ברא"ש ש"ת, נטל קרטא כמלקדמין.

פתח ואמר זרקא מקף שופר הולך סגולתא תלת אבנין עלאין אנון סגולתא. תלת טפין עלאין דאתמר בהון (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם גבר. ותלת טפין תתאין לקבליהו סגול עליהו אתמר שמעו הרים את ריב ה' (מייכה ו ב). מאן הרים. הא תלת אבנין עלאין לגביכו, דאנון סגולתא. ולמאן מנייהו לרבי ור' רבא דמתובתא עלאה. דלקבליכו הו כל רב מבבל. ורבי מארעא דישראל. ורבא משאר ארעין.

שמעו דאתון ריב וקטטה ומחלקת בהלכה לעלא. ורבי ור' רבא מחלקת וריב וקטטה בהלכה דילהון לתתא. ולית בכו דיהא ריב וקטטה ומחלקת בגין שכינתא, לגבי קודשא בריה הוא לדחקא ליה בכמה קושין עד דיפיק ליה מן גלותא.